

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

22. března 2012*

„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí požadující informace — Nezbytnost vyžádaných informací — Zásada řádné správy — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“

Ve spojených věcech T-458/09 a T-171/10,

Slovak Telekom a.s., se sídlem v Bratislavě (Slovensko), původně zastoupená M. Maier, L. Kjølbymem a D. Geradinem, poté L. Kjølbymem, D. Geradinem a G. Berrischem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené ve věci T-458/09 F. Castillem de la Torre a K. Mojzesowicz a ve věci T-171/10 F. Castillem de la Torre, K. Mojzesowicz a J. Bourkem, jako zmocněnci,

žalované,

jejichž předmětem jsou návrhy na zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 6840 ze dne 3. září 2009 v řízení podle čl. 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc COMP/39.523 – Slovak Telekom), a dále rozhodnutí Komise C(2010) 902 ze dne 8. února 2010 v řízení podle čl. 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 nařízení č. 1/2003 (věc COMP/39.523 – Slovak Telekom),

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení L. Truchot, předseda, M. E. Martins Ribeiro (zpravodajka) a H. Kanninen, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Weychert, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 15. září 2011,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutkové okolnosti sporu v původním řízení

- 1 Žalobkyně, Slovak Telekom a.s., je společnost založená dne 1. dubna 1999 ve Slovenské republice, vlastněná z 51 % společností Deutsche Telekom AG a ze 49 % slovenskou vládou. Poskytuje zejména vnitrostátní a mezinárodní telefonické služby, širokopásmové internetové služby a širokou škálu dalších telekomunikačních služeb, včetně datových sítí, služeb s přidanou hodnotou a pronajatých linek.
- 2 Ve dnech 13. až 16. ledna 2009 provedla Komise Evropských společenství kontrolu v prostorách žalobkyně v souladu s článkem 20 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).
- 3 Dopisem ze dne 14. dubna 2009 Komise sdělila žalobkyni, že dne 8. dubna 2009 rozhodla zahájit ohledně ní řízení pro porušení článku 82 ES ve věci COMP/39.523. Komise v této souvislosti uvedla, že zahájení zmíněného řízení se týká možného odmítnutí žalobkyně a společností, které kontroluje ve Slovenské republice, uskutečnit transakce týkající se neomezeného velkoobchodního přístupu k účastnickému vedení a jiným typům širokopásmového velkoobchodního přístupu, případného stlačování marží v souvislosti s neomezeným velkoobchodním přistoupením k účastnickému vedení a jiným typům velkoobchodního širokopásmového přístupu, a dalších vylučovacích a diskriminačních praktik, jako je smíšený spojený prodej a vázaný prodej v případě velkoobchodních a maloobchodních služeb širokopásmového přístupu (první bod odůvodnění napadeného rozhodnutí ve věci T-458/09, dále jen „napadené rozhodnutí I“; první bod odůvodnění napadeného rozhodnutí ve věci T-171/10, dále jen „napadené rozhodnutí II“).
- 4 Dne 17. dubna 2009 si Komise od žalobkyně vyžádala informace v souladu s čl. 18 odst. 1 a 2 nařízení č. 1/2003 (druhý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I; sedmý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí II).
- 5 E-mailem ze dne 4. června 2009 žalobkyně Komisi sdělila, že se žádost o informace ze dne 17. dubna 2009 týkala též období předcházejícího datu přistoupení Slovenské republiky k Evropské unii a že Komise neměla pravomoc uplatnit články 81 ES a 82 ES na údajné protiprávní jednání žalobkyně před 1. květnem 2004. Zdůraznila rovněž, že Komise nemohla konstatovat protiprávní jednání spáchané v tomto období, ani systematicky vyžadovat informace, jež se týkaly zmíněného období. Žalobkyně navrhla, že bude i nadále poskytovat obecné informace k období před 1. květnem 2004. Ohledně podrobnějších údajů a výpočtů, navrhla, že své odpovědi omezí na období následující po tomto datu (třetí bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I; osmý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí II).
- 6 E-mailem ze dne 5. června 2009 Komise žalobkyni odpověděla, že se v projednávané věci nejednalo o zjištění porušení pravidel hospodářské soutěže Unie v období, které předcházelo 1. květnu 2004, ale naopak o získání konkrétních skutkových informací, z nichž některé se týkaly i zmíněného období. Komise totiž měla za to, že tyto informace jsou relevantní pro vyhodnocení – se znalostí skutkových okolností a jejich správných ekonomických souvislostí –, nakolik bylo jednání žalobkyně po 1. květnu 2004 slučitelné s článkem 82 ES. Komise pak trvala na tom, aby jí požadované informace byly předloženy v nezkrácené podobě (čtvrtý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I; devátý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí II).
- 7 Dopisem připojeným k e-mailu ze dne 11. června 2009 žalobkyně zopakovala námitky vyjádřené v jejím e-mailu ze dne 4. června 2009 a upřesnila, že podle ní nepostačuje, aby informace mohly být užitečné pro účely vyhodnocení jejího jednání v jeho ekonomických souvislostech. Komisi nicméně podala informace, které si od ní tento orgán vyžádal, a uvedla, že si vyhrazuje právo napadnout jakýkoliv

způsob, jímž Komise použije jak informace týkající se žalobkyně, tak i dokumenty z doby před přistoupením Slovenské republiky k Unii, jež Komise shromáždila při kontrole provedené v lednu roku 2009 (pátý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I; desátý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí II).

- 8 Ve dnech 13 a 14. července 2009 Komise provedla novou kontrolu.
- 9 Dopisem ze dne 17. července 2009 si Komise od žalobkyně vyžádala doplňující informace podle čl. 18 odst. 1 a 2 nařízení č. 1/2003, včetně informací a dokumentů z období před 1. květnem 2004 (sedmý bod odůvodnění 7 napadeného rozhodnutí I; jedenáctý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí II).
- 10 Dopisem ze dne 14. srpna 2009 žalobkyně zopakovala své námitky ohledně poskytnutí informací a dokumentů týkajících se období před 1. květnem 2004. Uvedla rovněž, že Komisi na základě žádosti o informace ze dne 17. dubna 2009 dobrovolně poskytla obecné informace týkající se období předcházejícího dni 1. května 2004 s cílem vyjasnit souvislosti informací sdělených Komisi, ale nepředložila podrobnější údaje a výpočty týkající se tohoto období. Stejně tak žalobkyně uvedla, že se rozhodla nesděliti Komisi informace týkající se „předpřístupového“ období zaprvé ohledně otázek 4 a) a 4 b) žádosti o informace ze dne 17. července 2009 ohledně agregace v síti „ATM“ (Asynchronous Transfer Mode) a jeho základní sítě, a dále otázek 16 a 17 zmíněné žádosti o informace. Uvedla však, že její rozhodnutí se netýkalo určitých údajů z roku 2004 ohledně rentability některých z jejích produktů, jež byly požadovány v bodě 12 žádosti o informace ze dne 17. července 2009, neboť dotčené údaje nebylo možné srozumitelným způsobem vyčlenit (devátý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I; jedenáctý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí II).

Napadené rozhodnutí I

- 11 Dne 3. září 2009 přijala Komise rozhodnutí C(2009) 6840 v řízení podle čl. 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 nařízení č. 1/2003 (věc COMP/39.523 – Slovak Telekom).
- 12 V napadeném rozhodnutí I Komise uvedla, že podle čl. 18 odst. 1 č. 1/2003 si Komise za účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením může prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od podniků a sdružení podniků veškeré nezbytné informace. Podle Komise nemůže být její pravomoc vyžádat si takovéto informace omezena na období, ohledně něhož je zmocněna konstatovat porušení článků 81 ES a 82 ES (jedenáctý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I).
- 13 Komise měla rovněž za to, že je jakožto pečlivý správní orgán povinna shromáždit veškeré skutkové poznatky spojené s danou věcí. Uvedla, že v projednávané věci tento úkol spočívá v posouzení – kromě souvislosti odbytu a vybudování širokopásmových služeb a služeb „triple play“ poskytovaných v maloobchodním i velkoobchodním měřítku po 1. květnu 2004 – i souvislosti plánování, přípravy těchto služeb, s tím souvisejících investic, jakož i zahájení poskytování těchto služeb a jejich vývoj až do přijetí napadeného rozhodnutí I (zejména pro rok 2003 a čtyři první měsíce roku 2004) nezávisle na skutečnosti, že k některým z těchto událostí došlo před přistoupením Slovenské republiky k Unii. Komise dodala, že jelikož mohla takováto skutková zjištění zahrnout do rozhodnutí, jímž byly uloženy pokuty, měla na základě čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003 pravomoc vyžádat si informace a dokumenty umožňující provést zmíněná zjištění (dvanáctý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I).
- 14 V tomto ohledu měla Komise především za to, že údaje z období před rokem 2004 týkající se vývoje telekomunikačních trhů a činností žalobkyně na těchto trzích byly relevantní pro analýzu chování žalobkyně po 1. květnu 2004, především pro účely vymezení dotčených trhů a určení, že žalobkyně popřípadě na těchto trzích zaujímala dominantní postavení počínaje dnem 1. května 2004, takže se takováto vyhodnocení nemohla zakládat na statických údajích a musela zohlednit ekonomický vývoj, obzvláště během období před 1. květnem 2004 (třináctý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I).

- 15 Komise dále uvedla, že agregace v síti ATM a základní síť žalobkyně (body I a II přílohy I napadeného rozhodnutí I) byly uvedeny do provozu před 1. květnem 2004 a že k datu zmíněného rozhodnutí je žalobkyně i nadále používala k poskytování velkoobchodních a maloobchodních širokopásmových služeb (čtrnáctý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I).
- 16 Konečně Komise uvedla, že dokumenty, o které se jedná v otázkách 16 a 17 přílohy III žádosti Komise o informace a jež jsou zmiňovány v bodech III a IV přílohy I napadeného rozhodnutí I, se týkaly velkoobchodních a maloobchodních širokopásmových služeb, jejichž poskytování bylo zahájeno v roce 2003 a které žalobkyně nadále poskytovala i po 1. květnu 2004. Upřesnila, že dotyčné informace se týkaly plánování zmíněných služeb, jejich zahájení, s tím souvisejících investic a jejich vývoje, jejich uvádění na trh, jejich právní úpravy, jejich konkurenčních produktů, jakož i dalších relevantních okolností. Komise dodala, že ostatní dokumenty se týkaly strategie společnosti na trhu širokopásmových služeb, strategie v záležitostech právní úpravy, předpovědi a diskuse ohledně situace na trhu, reakcí žalobkyně v tomto ohledu, jakož i přípravy referenční nabídky neomezeného přístupu k účastnickému vedení a jí se dotýkajících otázek právní úpravy. Z tohoto důvodu jsou zmíněné dokumenty užitečné pro šetření Komise v projednávané věci a ve smyslu čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003 nezbytné k posouzení celkových ekonomických a finančních souvislostí zahájení a maloobchodního i velkoobchodního poskytování služeb širokopásmového přístupu na území Slovenské republiky, jakož i souladu jednání žalobkyně s unijními pravidly hospodářské soutěže (patnáctý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I).
- 17 Výrok napadeného rozhodnutí I zní takto:

„Článek 1

Slovak Telekom a.s. poskytne nejpozději dne 22. září 2009 informace zmiňované v příloze I tohoto [r]ozhodnutí. Příloha I tvoří nedílnou součást tohoto [r]ozhodnutí.

Článek 2

Neposkytne-li Slovak Telekom požadované informace v období upřesněném v článku 1 řádně a v plném rozsahu, bude mu uloženo penále ve výši 1 % jeho denního obrátu v předcházejícím hospodářském roce, což odpovídá částce 28 114 eur [...] za každý den prodlení vypočtené od data stanoveného v tomto [r]ozhodnutí.

Článek 3

Toto [r]ozhodnutí je určeno společnosti Slovak Telekom, a.s., jejíž sídlo se nachází na adrese Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, Slovenská republika, jakož i všem podnikům, které sama či společně s jinými přímo či nepřímo ovládá.“

- 18 Dne 22. září 2009 poskytla žalobkyně Komisi veškeré informace, které si od ní Komise vyžádala.

Napadené rozhodnutí II

- 19 Dne 8. ledna 2010 přijala Komise v řízení podle čl. 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 nařízení č. 1/2003 (věc COMP/39.523 – Slovak Telekom) rozhodnutí C(2010) 902.
- 20 V napadeném rozhodnutí II Komise v podstatě připomněla několik hledisek, jež byla obsažena již v napadeném rozhodnutí I (body odůvodnění 2, 5 a 6 napadeného rozhodnutí II) (viz body 12 a 13 výše).

- 21 Dále Komise především uvedla, že „zpráva typu UCN“ ohledně roku 2003, požadovaná v bodě 1 přílohy I napadeného rozhodnutí II, obsahovala účetní údaje o velkoobchodních a maloobchodních dodávkách širokopásmových služeb realizovaných žalobkyní, jako jsou příjmy, náklady a návratnost. Měla tudíž za to, že tento dokument byl pro ni nezbytný pro posouzení rentability širokopásmových služeb žalobkyně za celé období od zahájení jejich poskytování v roce 2003 do okamžiku vydání napadeného rozhodnutí II (třetí bod odůvodnění napadeného rozhodnutí II).
- 22 Následně Komise uvedla, že informace a dokumenty týkající se roku 2003, požadované v bodech 2 až 4 přílohy I napadeného rozhodnutí II, jež se týkaly nákladů na získání nových zákazníků a určitých kapitálových výdajů společnosti Slovak Telekom na poskytování určitých širokopásmových služeb, byly nezbytné pro účely posouzení údajně protiprávního jednání po 1. květnu 2004. Měla totiž za to, že náklady jako kapitálové výdaje a provozní náklady v průběhu určitého obchodního roku mohly být amortizovány v delším časovém horizontu, což by se odrazilo v kalkulaci nákladů a návratnosti v průběhu následujících obchodních let (třetí bod odůvodnění napadeného rozhodnutí II).
- 23 Konečně měla Komise za to, že je vhodné vyžádat si dotčené informace prostřednictvím rozhodnutí, zejména s ohledem na nebezpečí prodlení v jejich komunikaci, vzhledem k tomu, že žalobkyně v minulosti odmítla poskytnout informace ohledně období před 1. květnem 2004 a na opravný prostředek směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí I projednávaného před Tribunálem ve věci T-458/09 (viz níže bod 25) (body odůvodnění 7 a 13 napadeného rozhodnutí II).
- 24 Výroková část napadeného rozhodnutí II zní takto:

„Článek první

Slovak Telekom a.s. poskytne nejpozději dne 23. února 2010 informace zmiňované v příloze I tohoto [r]ozhodnutí. Příloha I tvoří nedílnou součást tohoto [r]ozhodnutí.

Článek 2

Neposkytne-li Slovak Telekom požadované informace ve lhůtě upřesněné v článku 1 řádně a v plném rozsahu, bude mu uloženo penále ve výši 1 % jejího denního obrátu v předchozím hospodářském roce, což odpovídá částce 28 114 eur [...] za každý den prodlení vypočtené od data stanoveného v tomto [r]ozhodnutí.

Článek 3

Toto [r]ozhodnutí je určeno společnosti Slovak Telekom, a.s., jejíž sídlo se nachází na adrese Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, Slovenská republika, jakož i všem podnikům, které sama či společně přímo či nepřímo ovládá.“

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 25 Návrhy došlými kanceláři Tribunálu dne 13. listopadu 2009 a dne 15. dubna 2010 podala žalobkyně projednávané žaloby týkající se ve věci T-458/09 napadeného rozhodnutí I a ve věci T-171/10 napadeného rozhodnutí II.
- 26 V těchto žalobách žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí I, a jednak napadené rozhodnutí II;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

- 27 Ohledně každé z těchto žalob Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žaloby zamítl;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 28 Na základě zprávy soudce zpravodaje Tribunál (osmý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření upravených článkem 64 jednacího řádu Tribunálu vyzval Komisi k předložení dokumentů. Žalobkyně jeho výzvě ve stanovené lhůtě vyhověla.
- 29 Na návrh žalobkyně v tomto smyslu, kterému Komise neodporovala, byly věci T-458/09 a T-171/10 usnesením předsedy osmého senátu ze dne 30. června 2011 spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku.
- 30 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na ústní otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání dne 15. září 2011.

Právní otázky

- 31 Na podporu každé z obou žalob se žalobkyně dovolává tří žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení při uplatnění nařízení č. 1/2003. Druhý žalobní důvod vychází z porušení „zásady spravedlivosti řízení“. Konečně třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení při uplatňování nařízení č. 1/2003

- 32 Jako první žalobní důvod žalobkyně uvádí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení při uplatňování nařízení č. 1/2003. Žalobkyně tvrdí, že jelikož Komise neměla pravomoc k uplatňování článku 82 ES a článku 102 SFEU ohledně jednání uskutečněného na území Slovenské republiky před jejím přistoupením k Unii, nebyla podle čl. 18 odst. 3 tohoto nařízení oprávněna požadovat informace týkající se období před zmíněným přistoupením.
- 33 Žalobkyně v tomto ohledu připomíná, že článek 82 ES a článek 102 SFEU se nepoužijí na období, jehož se týkají napadená rozhodnutí, jelikož pravomoc Komise je omezena na protiprávní jednání spáchaná podniky v dominantním postavení na společném trhu nebo na jeho podstatné části, může-li jím být dotčen obchod mezi členskými státy. V projednávané věci však tyto podmínky před 1. květnem 2004 nebyly splněny. Před tímto datem totiž slovenský telekomunikační trh nebyl součástí společného trhu a chování žalobkyně nemohlo ovlivnit obchod mezi členskými státy. Komise to ostatně v napadených rozhodnutích I a II nezpochybňovala. Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Slovenskou republikou na straně druhé (Úř. věst. 1994, L 359, s. 2) mimoto nečinila články 81 ES a 82 ES ani články 101 SFEU a 102 SFEU přímo použitelnými ve Slovenské republice před jejím přistoupením k Unii.
- 34 Podle žalobkyně jsou povinnosti a pravomoci Komise, které vyplývají z nařízení č. 1/2003, zejména z jeho čl. 18 odst. 3 a jeho čl. 24 odst. 1 písm. d), určovány a omezeny účelem šetření, tzn. uplatněním pravidel hospodářské soutěže v Unii, a tudíž rozsahem působnosti článků 81 ES a 82 ES na jedné straně, a článků 101 SFEU a 102 SFEU na straně druhé. V tomto ohledu vyžaduje pojem „nezbytné informace“, použitý v čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003, dostatečný vztah mezi žádostí o informace a údajným protiprávním jednáním. V projednávaných věcech však neexistuje žádný vztah mezi požadovanými informacemi a údajným protiprávním jednáním, jelikož k období před 1. květnem 2004 nemohlo být zjištěno žádné protiprávní jednání. Komise tudíž není zmocněna provádět šetření

podle článku 82 ES a článku 102 SFEU a nemůže vycházet z informací týkajících se chování žalobkyně v období před přistoupením Slovenské republiky k Unii pro účely posouzení slučitelnosti praktik žalobkyně s unijními pravidly hospodářské soutěže po zmíněném přistoupení.

- 35 Na úvod je třeba zdůraznit, jak to Komise výslovně uvedla v e-mailu ze dne 5. června 2009 určeném žalobkyni (viz bod 6 výše), že v bodě 4 odůvodnění napadeného rozhodnutí I a v bodě odůvodnění 9 napadeného rozhodnutí II, a jak to zopakovala ve svých písemnostech a na jednání, mají napadená rozhodnutí I a II za cíl získat konkrétní skutkové informace, z nichž některé pocházejí z doby před 1. květnem 2004, pro účely přešetření možného odmítnutí žalobkyně a jí ovládaných společností, k němuž by došlo po tomto datu, uskutečnit transakce, případné stlačení marží a jakékoli jiné případné vylučující jednání ohledně velkoobchodních služeb přístupu k účastnickému vedení, ostatních velkoobchodních služeb širokopásmového přístupu a maloobchodních služeb širokopásmového přístupu. Komise naopak uvedla, že v tomto stádiu se nejedná o zjištění porušení pravidel hospodářské soutěže ohledně období předcházejícího dni 1. května 2004.
- 36 Je třeba uvést, že podle čl. 3 odst. 1 písm. g) ES zahrnují činnosti Evropských společenství za podmínek a v harmonogramu stanoveném Smlouvou systém, jenž zajišťuje, aby na vnitřním trhu nebyla narušována hospodářská soutěž. Mimoto od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost čl. 3 odst. 3 SĚU upřesňuje, že Unie vytváří vnitřní trh. Tento vnitřní trh podle protokolu č. 27 o vnitřním trhu a hospodářské soutěži, připojeného k Lisabonské smlouvě (Úř. věst. 2010, C 83, s. 309), zahrnuje systém zajišťující, aby hospodářská soutěž nebyla narušována.
- 37 Články 81 ES a 82 ES i články 101 SFEU a 102 SFEU patří mezi taková pravidla hospodářské soutěže, jako jsou pravidla uvedená v čl. 3 odst. 1 písm. b) SFEU, jež jsou nezbytná pro fungování uvedeného vnitřního trhu.
- 38 Cílem takových pravidel je právě zabránit narušení hospodářské soutěže na úkor obecného zájmu, na úkor jednotlivých podniků a spotřebitelů, a tímto přispívat k blahobytu v Unii (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 17. února 2011, *TeliaSonera*, C-52/09, Sb. rozh. s. I-527, bod 22 a citovaná judikatura).
- 39 Je třeba rovněž připomenout, že nařízení č. 1/2003, přijaté na základě čl. 83 odst. 1 ES, má podle odst. 2 písm. a) téhož článku za cíl zajistit dodržování zákazů podle článků 81 ES a 82 ES.
- 40 Za tímto účelem nařízení č. 1/2003 přiznává Komisi širokou vyšetřovací a kontrolní pravomoc, když ve svém čl. 18 odst. 1 stanoví, že „[z]a účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením si může Komise prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od podniků a sdružení podniků veškeré nezbytné informace“. Dvacátý třetí bod odůvodnění zmíněného nařízení v tomto ohledu upřesňuje, že Komise „by měla být zmocněna [na celém území Unie] vyžadovat informace, které jsou nezbytné ke zjištění [...] zneužití dominantního postavení zakázaného podle článku 82 [ES]“.
- 41 Za účelem zachování užitečného účinku čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003 má proto Komise právo podnikům ukládat, aby poskytly veškeré nezbytné informace týkající se skutkových okolností, které jim mohou být známy a aby jí podle potřeby předaly s nimi související dokumenty, které mají v držení, i když mohou sloužit k prokázání protisoutěžního jednání. [viz dvacátý třetí bod odůvodnění nařízení č. 1/2003, a obdobně k použití nařízení Rady č. 17 ze dne 6. ledna 1962, prvního nařízení, kterým se provádějí články [81] a [82] Smlouvy (Úř. věst. 1962, 13, s. 204; Zvl. vyd. 08/01, s. 3), viz rozsudky Soudního dvora ze dne 18. října 1989, *Orkem v. Komise*, 374/87, Recueil, s. 3283, body 34 a 35; ze dne 7. ledna 2004, *Aalborg Portland a další v. Komise*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Recueil, s. I-123, bod 61, a ze dne 29. června 2006, *Komise v. SGL Carbon*, C-301/04 P, Sb. rozh. s. I-5915, bod 41; rozsudek Tribunálu ze dne 28. dubna 2010, *Amann & Söhne a Cousin Filterie v. Komise*, T-446/05, Sb. rozh. s. II-1255, bod 327].

- 42 Podle judikatury musí být pojem „nezbytné informace“ vykládán ve vztahu k účelům, pro něž byly dotčené vyšetřovací pravomoci svěřeny Komisi. Podmínka spojitosti mezi žádostí o informace a údajným protiprávním jednáním je splněna, lze-li se v tomto stádiu řízení legitimně domnívat, že zmíněná žádost vykazuje spojitost s údajným protiprávním jednáním v tom smyslu, že Komise může mít rozumně za to, že jí tento dokument napomůže k zjištění domnělého protiprávního jednání (rozsudek Tribunálu ze dne 12. prosince 1991, SEP v. Komise, T-39/90, Recueil, s. II-1497, bod 29, potvrzený po projednání kasačního opravného prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 19. května 1994, SEP v. Komise, C-36/92 P, Sb. rozh. s. I-1911, bod 21, a stanovisko generálního advokáta M. Jacobs předcházející rozsudku ze dne 19. května 1994, SEP v. Komise, uvedené výše, Recueil, s. I-1914, bod 21).
- 43 Komise si ostatně může vyžádat pouze sdělení informací, jež jsou s to jí umožnit ověření domněnek protiprávního jednání, odůvodňují provádění šetření a na něž odkazuje žádost o informace (rozsudky Tribunálu ze dne 12. prosince 1991, SEP v. Komise, výše uvedený bod 25, a ze dne 8. ledna 1995, Sociétés Générale v. Komise, T-34/93, Recueil, s. II-545, bod 40). Mimoto přísluší právě Komisi, aby vzhledem ke své široké vyšetřovací a kontrolní pravomoci posoudila nezbytnost informací, které si vyžádá od dotčených podniků (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 18. května 1982, AM & S Europe v. Komise, 155/79, Recueil, s. 1575, bod 17; Orkem v. Komise, bod 41 výše, bod 15; ze dne 22. října 2002, Roquette Frères, C-94/00, Recueil, s. I-9011, bod 78, a rozsudek Tribunálu ze dne 8. ledna 2007, France Télécom v. Komise, T-340/04, Sb. rozh. s. II-573, bod 148).
- 44 Konečně je třeba připomenout, že Soudní dvůr v rámci uplatnění nařízení č. 17 opakovaně zdůraznil, že podnik, který je předmětem vyšetřovacího opatření, podléhá povinnosti aktivní spolupráce, která s sebou nese povinnost poskytnout Komisi všechny informace týkající se předmětu šetření (rozsudky Orkem v. Komise, bod 41 výše, bod 27; Aalborg Portland a další v. Komise, bod 41 výše, bod 62, a Komise v. SGL Carbon, bod 41 výše, bod 40).
- 45 Vzhledem ke znění čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003 a k jeho účelu, a v souladu s judikaturou připomenutou výše v bodech 41 až 44 je třeba mít za to, že vyšetřovací pravomoci upravené tímto ustanovením podléhají pouze požadavku nezbytnosti požadovaných informací posuzovaných Komisí za účelem ověření domněnek protiprávního jednání, které odůvodňují provedení šetření a v projednávané věci zejména odhalení zneužívání dominantního postavení zakázaného článkem 82 ES a článkem 102 SFEU. A tak jakýkoli výklad čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003, jehož výsledkem by bylo Komisi v zásadě zakázáno od podniku vyžadovat informace týkající se období, během něhož se na něj unijní pravidla hospodářské soutěže nevztahovala, třebaže jsou takovéto informace nezbytné pro účely odhalení případného porušení zmíněných pravidel od okamžiku, kdy na něj použitelná byla, by toto ustanovení mohl zbavit užitečného účinku a byl by v rozporu s povinností Komise pečlivě a nestranně zkoumat veškeré relevantní okolnosti projednávané věci (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, s. I-5469, bod 14; rozsudky Tribunálu ze dne 24. ledna 1992, La Cinq v. Komise, T-44/90, Recueil, s. II-1, bod 86, a ze dne 30. září 2003, Atlantic Container Line a další v. Komise, T-191/98, T-212/98 až T-214/98, Recueil, s. II-3275, bod 404).
- 46 Takovýto výklad by ostatně vycházel z mylného postulátu, podle něhož mohou informace týkající se období, v jehož průběhu nebyla unijní pravidla hospodářské soutěže na určitý podnik použitelná, sloužit pouze k vysvětlení událostí, k nimž došlo v průběhu téhož období.
- 47 Především však již Soudní dvůr v tomto ohledu – co se týče šetření, o nichž bylo rozhodnuto podle čl. 14 odst. 3 nařízení č. 17, provedených u španělských podniků krátce po přistoupení Španělského království ke Společenství – potvrdil, že žádné pravidlo neomezuje vyšetřovací pravomoc Komise pouze na jednání, k nimž došlo po přistoupení (rozsudek Soudního dvora ze dne 17. října 1989, Dow Chemical Ibérica a další v. Komise, 97/87 až 99/87, Recueil, s. 3165, bod 63).

- 48 Jak dále potvrdil Tribunál ve svém rozsudku ze dne 30. května 2006, *Bank Austria Creditanstalt v. Komise* (T-198/03, Sb. rozh. s. II-1429, bod 89), týkajícím se případu uplatnění článku 81 ES, nemůže být zahrnutí skutkových zjištění vztahujících se ke kartelové dohodě do rozhodnutí o uložení pokut podmíněno tím, že Komise má pravomoc zjistit, zda existuje odpovídající protiprávní jednání, nebo tím, že Komise takové protiprávní jednání skutečně zjistila. Komise je totiž v rozhodnutí, jímž konstatuje protiprávní jednání a ukládá sankci, oprávněna popsat skutkové a historické souvislosti dotčeného jednání (viz rovněž jedenáctý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I a pátý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí II).
- 49 Žalobkyně v tomto ohledu nemůže tvrdit, že rozsudek *Bank Austria Creditanstalt v. Komise*, bod 48 výše, je v projednávané věci irelevantní, jelikož v této věci unijní soud nerozhodoval o pravomocích Komise ve věci prokázání skutečností za okolností, za kterých se neuplatní unijní pravidla hospodářské soutěže, a vyslovil se pouze k právu Komise zveřejnit určité informace týkající se období předcházejícího přistoupení Rakouské republiky k Unii.
- 50 Žalobkyně totiž v uvedené věci výslovně tvrdila, že zveřejnění účastníků rozhodnutí, jímž jsou ukládány pokuty týkající se období předcházejícího přistoupení Rakouské republiky k Unii, bylo protiprávní, zejména proto, že Komise neměla pravomoc konstatovat protiprávní jednání, kterých se uvedená žalobkyně v průběhu tohoto období dopustila v Rakousku. Dále z tohoto rozsudku vyplývá, že Tribunál měl vskutku za to, že pouhé zahrnutí skutkových zjištění vztahujících se ke kartelové dohodě do rozhodnutí o uložení pokut nejenže nemůže být podmíněno tím, že Komise má pravomoc konstatovat odpovídající protiprávní jednání, nebo tím, že Komise takové protiprávní jednání skutečně konstatovala, ale že totéž platí i pro zveřejnění takových zjištění, neboť toto zveřejnění může být užitečné k tomu, aby zainteresované veřejnosti umožnil plně pochopit důvody takového rozhodnutí. (rozsudek *Bank Austria Creditanstalt v. Komise*, bod 48 výše, body 81 a 89).
- 51 Konečně je třeba zdůraznit, že unijní soud uznal, že je nezbytné, aby Komise v rámci věcí týkajících se uplatnění článku 81 ES požadovala informace ohledně časového úseku předcházejícího období, kdy došlo k protiprávnímu jednání, pro účely upřesnění kontextu, do kterého náleží jednání uskutečněné v průběhu zmíněného období. Ve svém rozsudku ze dne 14. prosince 2006, *Raiffeisen Zentralbank Österreich a další v. Komise* (T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Sb. rozh. s. II-5169, bod 150) tak Tribunál zdůraznil, že je legitimní, když Komise v rozhodnutí ukládajícím pokuty popisuje širší kontext, do kterého patří protiprávní jednání. Okolnost zdůrazněná žalobkyní, že dotčené podniky v této věci nezpochybnily správnost konkrétních zjištění nacházejících se v předmětném rozhodnutí z toho důvodu, že by tato zjištění nebyla založena na důkazech pocházejících z rozhodného období (rozsudek *Raiffeisen Zentralbank Österreich a další v. Komise*, výše uvedený bod 151) je v tomto ohledu irelevantní. Tribunál měl ve svém rozsudku ze dne 8. července 2008, *Lafarge v. Komise* (T-54/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 428), ostatně rovněž za to, že poznámka předcházející období, v němž došlo k protiprávnímu jednání, může být Komisí zohledněna, „aby bylo možno vytvořit celkový obraz kontaktů mezi konkurenty a [aby Komise mohla] tímto způsobem ověřit správnost výkladu ostatních důkazů, podle nichž se dotčení soutěžitelé v projednávané věci navzájem kontaktovali ohledně zvýšení cen“.
- 52 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout argumenty, podle nichž Komise v zásadě nemohla vycházet z informací, které se týkaly jednání žalobkyně v době před přistoupením Slovenské republiky k Unii, pro posouzení slučitelnosti jejích praktik, uplatněných po zmíněném přistoupení, s unijními pravidly hospodářské soutěže.
- 53 Žalobkyně mimoto tvrdí, že žádné jednání před 1. květnem 2004 nemůže být relevantní pro posouzení, zda porušila článek 82 ES nebo článek 102 SFEU po 1. květnu 2004. Tvrdí totiž, že neexistuje žádná souvislost mezi právním kritériem sporného protiprávního jednání a požadovanými informacemi, jelikož článek 82 ES ani článek 102 SFEU nejsou použitelné na skutečnosti dotčené šetřením Komise před 1. květnem 2004.

- 54 Takovýto argument musí být zamítnut. Především je totiž třeba mít za to, že informace nebo dokumenty týkající se vývoje na trzích, a podniků, jež na nich působí, jsou s to Komisi umožnit – nehledě k tomu, že pocházejí z období před údajným protiprávním jednáním – vymezení relevantních trhů a určení, zda dotčený podnik zaujímá na těchto trzích dominantní postavení (třináctý bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I).
- 55 Dále je ohledně zneužívajícího jednání tvrzeného Komisí k odůvodnění zahájení řízení o protiprávním jednání (viz bod 3 výše) rovněž třeba zdůraznit, že se může ukázat, že určité údaje ohledně nákladů pocházející z doby před 1. květnem 2004 se mohou ukázat nezbytnými k tomu, aby byl určen případný nůžkový efekt, což žalobkyně na jednání připustila. Je tak možné, že se určité investiční výdaje amortizují v časovém úseku, který se nutně nepřekrývá s obdobím protiprávního jednání (viz třetí bod odůvodnění napadeného rozhodnutí II). To ostatně vyplývá z rozhodovací praxe Komise týkající se zneužití dominantního postavení, jíž se dovolává žalobkyně [viz body odůvodnění 76 a 77 rozhodnutí Komise ze dne 16. července 2003 v řízení podle čl. 82 ES (COMP/38.233 – Wanadoo Interactive); viz též zejména body odůvodnění 328, 474 až 489 rozhodnutí Komise ze dne 4. července 2007 v řízení podle čl. 82 ES (COMP/38.784 – Wanadoo España v. Telefónica)]. V tomto ohledu je třeba zamítnout argument žalobkyně zformulovaný ve věci T-171/10, podle něhož musí být konkrétní informace vyžádané Komisí v projednávané věci „naprosto“ nezbytné pro uplatnění kritéria stlačování marží. Jak totiž zdůrazňuje Komise, výklad čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003, tak jak jej navrhuje žalobkyně, by se rovnal požadavku, aby Komise před jakoukoli žádostí o informace znala povahu požadovaných dokumentů, jakož i jejich relativní význam pro účely šetření.
- 56 Dostupné informace o nákladech v určitých případech se ostatně nedotýkají specificky jen období, jež by nebylo dotčeno protiprávním jednáním [viz poznámku pod čarou č. 64 v rozhodnutí Komise ze dne 16. července 2003 v řízení podle čl. 82 ES (COMP/38.233 – Wanadoo Interactive)]. Žalobkyně ostatně takovýto předpoklad výslovně uznala, když Komisi e-mailem ze dne 14. srpna 2009 sdělila, že se rozhodla poskytnout jí určité údaje pro rok 2004, z doby před přistoupením Slovenské republiky k Unii, „jelikož nelze dotčené údaje srozumitelným způsobem vyčlenit“ (viz bod 10 výše).
- 57 Jak konečně správně uvádí Komise, mohou však být dokumenty ohledně rozhodnutí přijatých žalobkyní nebo dohod, které žalobkyně uzavřela před 1. květnem 2004, ale byly uváděny v život po přistoupení Slovenské republiky k Unii, Komisí rovněž považovány za nezbytné k tomu, aby jí umožnily prokázat skutečnosti, jež nastaly po zmíněném přistoupení, a správně je vyložit.
- 58 Skutečnosti, jež jsou s to prokázat případný úmysl vytlačit konkurenty, se tak mohou ukázat jako relevantní v rámci uplatnění článku 82 ES pro účely odpovídajícího prošetření věci (viz v tomto smyslu k rozhodnutí nařídit kontrolu, rozsudek France Télécom v. Komise, bod 43 výše, bod 150; v tomto smyslu viz rovněž rozsudky Soudního dvora ze dne 3. července 1991, AKZO v. Komise, C-62/86, Recueil, s. I-3359, body 71 a 72, a TeliaSonera, bod 38 výše, bod 40 a citovaná judikatura).
- 59 Zatřetí je třeba uvést, že podle čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 může Komise rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků pokuty v případě, že se úmyslně nebo z nedbalosti dopouštějí jednání v rozporu s článkem 82 ES. Bylo přitom rozhodnuto, že Komise může pro posouzení závažnosti porušení pravidel hospodářské soutěže Společenství přičitatelného určitému podniku za účelem stanovení přiměřené výše pokuty zohlednit zvláštní závažnost protiprávních jednání plynoucích z úmyslné a koherentní strategie, jejímž cílem bylo různými vylučujícími praktikami vůči soutěžitelům a věrnostní zákaznickou politikou uměle udržet nebo posilovat dominantní postavení podniku na trzích, kde již hospodářská soutěž byla omezená (viz v tomto smyslu rozsudky Tribunálu ze dne 6. října 1994, Tetra Pak v. Komise, T-83/91, Recueil, s. II-755, bod 241, a ze dne 25. června 2010, Imperial Chemical Industries v. Komise, T-66/01, Sb. rozh. s. II-2631, bod 372 a citovaná judikatura).
- 60 Z toho plyne, že informace a dokumenty, a to i z doby předcházející protiprávnímu jednání, jako určité interní prezentace žalobkyně uváděné v bodě IV přílohy I napadeného rozhodnutí I, jejichž relevanci žalobkyně zpochybňuje a které by byly s to prokázat vylučovací strategii žalobkyně, mohou Komisi

napomoci určit závažnost případného protiprávního jednání, a mohou tedy být považovány za nezbytné k tomu, aby Komisi umožnily splnit úkoly, které jí ukládá nařízení č. 1/2003, ve smyslu čl. 18 odst. 1 zmíněného nařízení.

- 61 Naproti tomu, co tvrdí žalobkyně, se však na základě skutečnosti, že pojem zneužití dominantního postavení má objektivní obsah a nepředpokládá úmysl škodit, nelze domnívat, že by úmysl uchýlit se k jednání neslučujícímu se s hospodářskou soutěží na základě výkonnosti byl vždy irelevantní, neboť tento úmysl může být vždy zohledněn na podporu závěru, že se dotýčný podnik dopustil zneužití dominantního postavení, i když by takový závěr měl v první řadě spočívat na objektivním zjištění faktického uskutečňování zneužívajícího jednání. Komise má tedy právo zkoumat interní dokumentaci dotčených podniků, neboť tato dokumentace je s to prokázat, že vyloučení hospodářské soutěže bylo zamýšleno, anebo naopak naznačuje možnost jiného vysvětlení zkoumaných praktik.
- 62 Vzhledem k výše uvedeným úvahám, a aniž je potřeba vyslovit se k argumentům Komise vzneseným ve věci T-458/09, vycházejícím ze skutečnosti, že žalobkyně používala informace ve prospěch, které pochází z období před 1. květnem 2004, nemůže tato tvrdit, že informace a dokumenty z doby před tímto datem jsou irelevantní k tomu, aby mohla Komise posoudit případné odmítnutí dodávek, případné stlačování marží, anebo jakékoli případné vylučující jednání (viz první bod odůvodnění napadeného rozhodnutí I a napadeného rozhodnutí II), vzhledem ke skutečnosti, že zjištění takovýchto protiprávních jednání může vycházet pouze z objektivních údajů pocházejících z doby následující po protiprávním jednání.
- 63 Žalobkyně konečně na jednání tvrdila, že neexistovala objektivní souvislost mezi veškerými požadovanými informacemi a údajným protiprávním jednáním, což podpůrně odůvodňuje částečné zrušení napadených rozhodnutí v rozsahu, v němž se přinejmenším zčásti týkala určitých informací, které nevykazovaly objektivní souvislost s údajnými protiprávními jednáními. Aniž je však potřeba vyslovit se k přípustnosti takového požadavku zpochybňovaného Komisí, postačí konstatovat, že nebyl žalobkyní nikterak podložen, takže musí být zamítnut.
- 64 S ohledem na vše výše uvedené je třeba první žalobní důvod zamítnout.

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení „zásady spravedlivosti řízení“

- 65 Svým druhým žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že Komise přijetím napadených rozhodnutí I a II porušila „zásadu spravedlivosti řízení“, kterou zakotvuje čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (Úř. věst. 2007, C 303, s. 1, dále jen „Listina“). Podle názoru žalobkyně Komise v podstatě nevede šetření s náležitou péčí, vážností a pílí, poněvadž její analýza jednání po přistoupení Slovenské republiky je zpochybňována informacemi pocházejícími z doby před zmíněným přistoupením, a jednání před dotčeným přistoupením bylo přitom z hlediska unijního práva hospodářské soutěže zcela legální. Vzhledem k předchozímu se Tribunál domnívá, že je třeba mít za to, že se žalobkyně v rámci svého druhého žalobního odvolává na porušení zásady řádné správy.
- 66 Je třeba připomenout, že bod 37 odůvodnění nařízení č. 1/2003 upřesňuje, že toto nařízení „dodržuje základní práva a je v souladu se zásadami uznávanými zejména [Listinou] základních práv Evropské unie“ a „mělo by „být vykládáno a používáno s ohledem na tato práva a zásady“. Mimoto má listina od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost podle čl. 6 odst. 1 prvního pododstavce SEU stejnou právní sílu jako zakládací smlouvy.
- 67 Článek 41 Listiny nadepsaný „Právo na řádnou správu“ ve svém odstavci 1 stanoví, že „[k]aždý má právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány, institucemi a jinými subjekty Unie řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě“.

- 68 Podle judikatury soudů Unie ohledně zásady řádné správy v případech, kdy jsou orgány nadány posuzovací pravomocí, má dodržení záruk přiznaných právním řádem Unie ve správních řízeních o to větší význam. K těmto zárukám patří zejména povinnost příslušného orgánu přezkoumat s péčí a nestranností všechny relevantní okolnosti projednávaného případu (rozsudek Technische Universität München, bod 45 výše, bod 14; rozsudky La Cinq v. Komise, bod 45 výše, bod 86, a Atlantic Container Line a další v. Komise, bod 45 výše, bod 404).
- 69 Právě ve světle těchto upřesnění je třeba určit, zda Komise přijetím napadených rozhodnutí porušila zásadu řádné správy.
- 70 Žalobkyně předně tvrdí, že je nepřipustné, jestliže se Komise s cílem prokázat porušení článku 82 ES po 1. květnu 2004 pokouší získat informace o jejím chování na trhu v okamžiku, kdy nebyla povinna řídit se tímto ustanovením.
- 71 Takovýto argument musí být zamítnut. Komise totiž právě na základě své povinnosti zkoumat s péčí a nestranností všechny relevantní okolnosti projednávané věci musí své rozhodnutí připravit s veškerou požadovanou péčí a přijmout jej na základě veškerých údajů, které by na toto rozhodnutí mohly mít dopad. Komise má za tímto účelem pravomoc vyžádat si v souladu s čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003 od podniků „veškeré nezbytné informace“.
- 72 Jak však vyplývá z úvah uvedených v rámci prvního žalobního důvodu, může se ukázat, že informace a dokumenty, a to i ty, jež pocházejí z doby před přistoupením Slovenské republiky k Unii a před obdobím protiprávního jednání, mohou být pro Komisi nezbytné k tomu, aby nestranným a spravedlivým způsobem splnila úkoly, které jí ukládá nařízení č. 1/2003.
- 73 Dále žalobkyně uvádí, že šetření a posouzení Komise ohledně ní jsou zmanipulovaná. Tvrdí totiž, že dokumenty, jež má podle napadeného rozhodnutí I povinnost předložit, jsou s to ovlivnit způsob, jímž Komise vnímá její chování po přistoupení Slovenské republiky k Unii. Takovýto argument však musí být rovněž zamítnut, neboť vychází z čistě hypotetického předpokladu. Cílem napadených rozhodnutí I a II totiž není analyzovat chování žalobkyně po 1. květnu 2004.
- 74 S ohledem na výše uvedené musí být druhý žalobní důvod zamítnut.

K třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady proporcionality

- 75 V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu proporcionality, jelikož v napadených rozhodnutích I a II od ní požadovala informace a dokumenty týkající se období předcházejícího přistoupení Slovenské republiky k Unii, které nebyly nezbytné k posouzení údajného porušení práva hospodářské soutěže. V tomto ohledu je třeba vzít na zřetel základní zásadu ochrany soukromí, která vyžaduje, aby Komise při výkonu svých vyšetřovacích pravomocí nepřekračovala meze toho, co je nezbytné. Žalobkyně mimoto ohledně napadeného rozhodnutí II uvádí – aniž výslovně formuluje žalobní důvod vycházející z porušení článku 253 ES ohledně napadeného rozhodnutí I a článku 296 SFEU – že Komise přesvědčivě nevysvětluje, proč jsou požadované informace nezbytné pro posouzení údajného zneužívajícího jednání po 1. květnu 2004. V tomto ohledu žalobkyně ostatně uvádí, že Komise již dříve získala informace týkající se období více než pěti let před přistoupením tohoto členského státu k Unii.
- 76 Především musí být tento žalobní důvod zamítnut vzhledem k tomu, že žalobkyně chtěla ve skutečnosti formulovat žalobní důvod vycházející z článku 253 ES a článku 296 SFEU. Stejně jako rozhodl Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 26. června 1980, National Panasonic v. Komise (136/79, Recueil, s. 2033, bod 25) ohledně čl. 14 odst. 3 nařízení č. 17, a jako rozhodl Tribunál ve svém rozsudku Sociétés Générales v. Komise, bod 43 výše (bod 62) ohledně čl. 11 odst. 3 téhož nařízení, totiž čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003 definuje zásadní prvky odůvodnění žádosti o informace.

- 77 V tomto ustanovení se tudíž uvádí, že Komise „uvede právní základ a účel žádosti, upřesní, jaké informace jsou vyžadovány a stanoví lhůtu[,] ve které musí být tyto informace poskytnuty“. Toto ustanovení mimoto také upřesňuje, že Komise „rovněž upozorní na sankce upravené článkem 23“, že „upozorní na nebo uloží sankce uvedené v článku 24“ a že „[r]ovněž upozorní na právo nechat rozhodnutí přezkoumat Soudním dvorem“. V tomto ohledu Komise není povinna sdělovat adresátovi rozhodnutí o šetření veškeré informace, které má k dispozici o předpokládaném protiprávním jednání, ani nemusí provádět přísnou právní kvalifikaci těchto protiprávních jednání, avšak musí naproti tomu jasně uvést domněnky, jež zamýšlí ověřit (rozsudek *Société Générale v. Komise*, bod 43 výše, bod 62).
- 78 V projednávané věci, nehledě k tomu, že se body 20 a 21 odůvodnění a výrok napadeného rozhodnutí I, a dále body 17 a 18 odůvodnění a výrok napadeného rozhodnutí II výslovně týkají sankcí a práva na soudní přezkum, o nichž se pojednává v bodě 77 výše, je třeba mít za to, že Komise v bodech 12 až 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí I (viz body 13 až 16 výše) a ve třetím bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí II (viz body 21 a 22 výše) právně dostačujícím způsobem uvedla důvody, proč jsou informace a dokumenty požadované v příloze napadených rozhodnutí I a II nezbytné pro její šetření ve věci údajného protiprávního jednání.
- 79 Komise zejména – ve čtrnáctém bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí I výslovně uvedla důvody, z nichž měla za to, že žádosti o informace, o něž se jedná v bodech I a II přílohy I napadeného rozhodnutí I, jsou nezbytné, a dále v patnáctém bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí I – uvedla důvody své žádosti o předložení dokumentů zmíněných v bodech III a IV uvedené přílohy (viz body 15 a 16 výše). Komise taktéž ve třetím bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí II zdůvodnila nezbytnost „zprávy typu UCN“ a informací a dokumentů týkajících se nákladů na získání nových zákazníků a určitých kapitálových výdajů společnosti Slovak Telekom spojených s poskytováním určitých širokopásmových služeb (viz body 21 a 22 výše).
- 80 Dále pak takovýto žalobní důvod musí být zamítnut, uvádí-li žalobkyně, že napadená rozhodnutí I a II porušují zásadu proporcionality.
- 81 Na úvod postačí připomenout, že žádosti o informace, které Komise podniku zašle, musí být v souladu se zásadou proporcionality a že podniku uložená povinnost poskytnout informace nesmí pro tento podnik znamenat zátěž, která je nepřiměřená nezbytností šetření (viz rozsudky ze dne 12. prosince 1991, *SEP v. Komise*, bod 42 výše, body 51 a 52, a *Atlantic Container Line a další v. Komise*, bod 45 výše, bod 418 a citovaná judikatura). Podle judikatury je mimoto požadavek ochrany proti svévolným nebo nepřiměřeným zásahům orgánů veřejné moci do soukromí veškerých osob, ať již fyzických či právnických, uznán coby obecná zásada unijního práva (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 21. září 1989, *Hoechst v. Komise*, 46/87 a 227/88, Recueil, s. 2859, bod 19 a citovaná judikatura).
- 82 Zprvce žalobkyně uvádí, že si od ní Komise vyžádala informace a dokumenty ohledně období předcházejícího přistoupení Slovenské republiky k Unii, ovšem takovéto informace a dokumenty nejsou nezbytné a nelze předpokládat, že by mohly být nezbytné pro posouzení údajného porušení právních předpisů. V tomto ohledu uvádí, že Komise již dříve obdržela informace k období více než pěti let od přistoupení tohoto členského státu k Unii. Komise ji tak pod pohrůzkou uložení penále přinutila investovat významné lidské zdroje a poskytnout četné neveřejné informace, jež nejsou spojené s obdobím uplatňování článku 82 ES a článku 102 SFEU. Toto zjištění je podpořeno zkoumáním povahy tvrzení konkrétně formulovaných proti žalobkyni.
- 83 Je třeba konstatovat, že žalobkyně ve věci T-458/09 neposkytla žádné upřesnění důvodů, z nichž by pro ni povinnost poskytnout četné neveřejné informace nebo investovat významné lidské zdroje v tomto ohledu představovala zátěž nepřiměřenou nezbytností šetření. Ve věci T-171/10 zdůraznila, že jelikož se požadované informace netýkaly období šetření, nemohou být použity ke konstatování

protiprávního jednání v průběhu období, jehož se týkají, a nepředstavují podmínku *sine qua non* pro zjištění protiprávního jednání údajně spáchaného po přistoupení Slovenské republiky k Unii, z čehož lze usuzovat, že napadené rozhodnutí II porušuje zásadu proporcionality.

- 84 Jelikož však tyto výtky uváděné v bodech 82 a 83 výše splývají s výtkami zamítnutými v rámci prvního žalobního důvodu a žalobkyně neformuluje žádné jiné vysvětlení ohledně nepřiměřené povahy zátěže, jež jí byla uložena, nelze konstatovat, že Komise porušila zásadu proporcionality.
- 85 Komise v každém případě, jak uvedla ve své duplice, ve skutečnosti zátěž žalobkyně omezila. V napadeném rozhodnutí I Komise od žalobkyně pouze požadovala, aby jí předložila prezentace a jiné dokumenty, které považovala za nezbytné po předběžné analýze zápisů představenstva žalobkyně. V napadeném rozhodnutí II zejména po schůzce s žalobkyní omezila své požadavky na určité dokumenty týkající se typů finančních a účetních zpráv a informací, které měla žalobkyně k dispozici. Ohledně argumentu žalobkyně zformulovaného na jednání, podle něhož Komise jí i její mateřské společnosti zaslala 17 žádostí o informace, z nichž některé se týkaly aktualizace stávajících informací, Komise uvedla, aniž žalobkyně zpochybnila, že tyto žádosti pocházely z doby po přijetí napadených rozhodnutí. Jelikož legalita aktu Unie musí být posouzena na základě skutkových a právních poznatků existujících k okamžiku, kdy byl tento akt přijat, je argument žalobkyně třeba zamítnout jako neúčinný (rozsudky Soudního dvora ze dne 7. ledna 1979, *France v. Komise*, 15/76 a 16/76, Recueil, s. 321, bod 7; ze dne 17. května 2001, *IECC v. Komise*, C-449/98 P, Recueil, s. I-3875, bod 87, a ze dne 15. dubna 2010, *Gualtieri v. Komise*, C-485/08 P, Sb. rozh. s. I-3009, bod 26).
- 86 Za druhé Komise údajně porušila zásadu proporcionality tím, že od žalobkyně požadovala, aby jí sdělila údaje týkající se zhruba období, které přibližně o rok a půl předchází přistoupení Slovenské republiky k Unii, což ukazuje, že vyžadované informace nevykazují dostatečnou souvislost s údajným protiprávním jednáním.
- 87 Takováto výtka však v podstatě směřuje i k prokázání toho, že požadované informace nebyly nezbytné ve smyslu čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003.
- 88 Takováto výtka však byla zamítnuta v rámci prvního žalobního důvodu. V každém případě je ohledně napadeného rozhodnutí I potřeba konstatovat, že žalobkyně nezpochybňuje tvrzení obsažená ve čtrnáctém bodě jeho odůvodnění, podle nichž zaprvé agregace v síti ATM a základní síť žalobkyně (body I a II přílohy I napadeného rozhodnutí I) byly zprovozněny před 1. květnem 2004, a zadruhé je žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí I i nadále používala k poskytování velkoobchodních a maloobchodních širokopásmových služeb. Stejně tak žalobkyně nezpochybňuje tvrzení obsažená v patnáctém bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí I, podle něhož se dokumenty zmiňované v bodech III a IV přílohy I uvedeného rozhodnutí týkají velkoobchodní a maloobchodní širokopásmové služby, jež začaly být poskytovány v roce 2003 a jež žalobkyně poskytovala i nadále po 1. květnu 2004, a dále především plánování zmíněných služeb, jejich zahájení, s nimi spojených investic, i jejich dalšího rozvoje. Komise se však mohla správně domnívat, že takovéto informace jsou nezbytné i v případě, kdy se týkaly přibližně období, jež o rok a půl předcházelo přistoupení Slovenské republiky k Unii. Stejně tomu je i v případě napadeného rozhodnutí II, a z důvodů již vyložených v bodě 55 výše i v případě žádosti o informace ohledně příjmů, nákladů (jež musí být případně amortizovány) a rentability žalobkyně (viz body 21 a 22 výše).
- 89 Žalobkyně s ohledem na výše uvedené neprokázala, že zásada proporcionality byla porušena tím, že se požadované dokumenty a informace týkaly přibližně období, které o rok a půl předchází přistoupení Slovenské republiky k Unii.
- 90 Zatřetí žalobkyně ve věci T-171/10 Komisi vytýká, že jí nezaslala „prostou žádost o informace“. Komise si však podle článku 18 nařízení č. 1/2003 od podniků může vyžádat informace „prostou žádostí nebo rozhodnutím“, aniž toto ustanovení podmiňuje přijetí rozhodnutí předchozí „prostou žádostí“. Nelze tudíž mít za to, že Komise porušila zásadu proporcionality jen proto, že napadené rozhodnutí II

přijala, aniž žalobkyni zaslala takovouto předběžnou žádost. Ostatně je třeba mít za to, že Komise tím, že si v napadeném rozhodnutí II od žalobkyně vyžádala informace, aniž jí zaslala takovouto předběžnou žádost, neporušila zásadu proporcionality, vzhledem k okolnostem zmíněným v bodech odůvodnění 7 a 13 napadeného rozhodnutí II, a zejména vzhledem k nebezpečí prodlení v jejich komunikaci, neboť žalobkyně v minulosti odmítla poskytnout informace ohledně období před 1. květnem 2004, a vzhledem k žalobě na neplatnost týkající se napadeného rozhodnutí I (viz bod 23 výše).

⁹¹ Z toho plyne, že třetí žalobní důvod, jakož i žaloba v plném rozsahu, musí být zamítnuty.

K nákladům řízení

⁹² Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit v každé z těchto věcí náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloby se zamítají.

2) Společnosti Slovak Telekom a.s. se ukládá náhrada nákladů řízení.

Truchot

Martins Ribeiro

Kanninen

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. března 2012.

Podpisy.